

WosWijs, nummer 2, 2005

WosWijs verschijnt 4 keer per jaar
Oplage: 1.600

Druk: KLM Repro i.o.v. SPL/LE
Lay-out: Herma Flipsen
Foto voorkant: Robin Ruijter

Redactie:

Menno de Kuyer - hoofdredacteur
Marieke Heestermans - co-redacteur

Medewerkers:

Carla Broere, Nathalie Dekkers, Erik Julian Labrana, Anneloes Broekhoven, Carmen Frederiks, Paul Santman, Ron van Wagtendonk, Denise Stassart, Carmen Kruithof, René van der Ploeg, Jan Willem Goudriaan, Joop Puts, Aryaan Bovenberg, Robin Ruijter, Paul Rommerts, Menno Kroon, Jan Bakker, Tessa van den Berg, Michèle Sparreboom, Aria den Hartog, Marius den Dulk, Joost den Dulk, Mylène van Heuven, Caroline Alders, Erik Heesemans, Jeroen van Kempen, Danet Toet, Anouk Vlamings, Aart Dil, Sebastiaan Terpstra, Heidi den Hartog, Kathelijne Eldik-Kasperts, Tom van Elst, Hubert Maynard, Eunice Zandvliet, Inske den Dulk.

Bestuur:

Alex Hoedemaker - voorzitter
Romee Rutgers van der Loeff - secretaris
Eugène van Halder - penningmeester
Ron van Wagtendonk - BL projecten
Tim ten Velde - BL communicatie

Commissie van Aanbeveling:

Prof. dr. B. Smalhout
Drs. C. van Woudenberg

Website:

WWW.WINGSOFSUPPORT.ORG

E-mail:

info@wingsofsupport.org

Secretariaat:

WoS SPL/NK
Postbus 7700
1117 ZL Schiphol

Redactie:

Wings of Support
p/a Looiersgracht 65
1016 WC Amsterdam

Postadres:

WoS SPL/NK
Postbus 7700
1117 ZL Schiphol

Rekeningnummer:

8127072 te Leiden

KvK Gooi- en Eemland:

32071562

Partner:

ICCO (www.icco.nl)

Wings of Support dankt de volgende sponsors:

Vlieg Hypotheken
KLM Vliegdienst
KLM Inflight services
KLM Architecture & Information Services
KLM Nairobi
Cable & Wireless / WideXS
Alfa Registeraccountants

Renaissance internet technologies
Jambo Safariclub
Capelle Makelaars
Dorint Sofitel Amsterdam Airport
Notariskantoor Geurts & Den Hartog
Friedberg Oudendijk Advocaten

Voorwoord

Net als vorig jaar begint de Nederlandse zomer voor mijn gevoel wat laat.

Maar eindelijk bereikt nu de thermometer waarden die velen van ons wel gewend zijn in Bangkok of Singapore. Ikzelf heb dan altijd de neiging om wat rustiger aan te doen, je e-mails beantwoord je wat later en de post blijft onaangeroerd op je bureau liggen. Het gaat in dit land altijd wel een keer regenen, en dan heb je tijd genoeg om dit soort klusjes te klaren. Een beetje schuldig voel ik mij altijd wel als ik zie wat er ondertussen binnen Wings of Support allemaal gebeurt. De projectencommissie blijft nieuwe stemrondes uitschrijven voor scholen of opvangtehuizen op de bestemmingen van de KLM. Ook is er een contract getekend over het Tsunami-project in Indonesië waardoor de bouw van een opvanghuis nu daadwerkelijk kan beginnen. Er is een aantal vrijwilligers bezig om donateurs te werven bij de basiscursus voor stewards en stewardessen. Niet met een gelikte presentatie op een overheadprojector, maar gewoon met een persoonlijk verhaal over een project waar ze zelf geweest zijn. Vaak begeleid met wat mooie foto's. En het resultaat mag er zijn, bij sommige cursussen wordt bijna de helft donateur.

Ik heb veel respect voor deze nieuwe collega's, voordat ze ook nog maar een euro aan salaris uitbetaald hebben gekregen, leggen zij al een deel apart voor het goede doel.

Hopelijk zullen wij ze niet teleurstellen, maar gezien de enorme inzet van onze medewerkers, ook tijdens mooi weer, moet dat mogelijk zijn. Mijn inzet is slechts bescheiden, ik breng weer een WosWijs uit in oktober. Tegen die tijd heeft het vast wel weer eens geregend!

Menno de Kuyer

Van de voorzitter

Er is een nieuwe secretaris:

Romee Rutgers van der Loeff. Per 14 maart jl. vervangt zij Jan Willem Goudriaan die nu in Khartoem actief is als stationmanager voor de KLM.

JW heeft het secretariaat verder structuur gegeven, waardoor Romee het snel kon overnemen en deze functie inmiddels soepel vervult.

JW bedankt en drink maar veel water!

Commissie van Aanbeveling:

Sinds kort heeft Wings of Support een heuse CvA. Prof. dr. B. Smalhout en drs. C. van Woudenberg (ex-directielid KLM, nu lid Executive Committee Air France) hebben als eersten een zetel in deze commissie.

Algemene Vergadering:

Deze vergadering staat open voor iedereen. Tijdens deze vergadering proberen we met elkaar te brainstormen over de te varen koers van WoS. U bent van harte welkom, ook uw mening! De volgende AV staat gepland op 18 augustus, 17.00 uur, Dorint Sofitel. Tot dan!

Namens alle commissieleden van Wings of Support wens ik al onze donateurs, sponsors en geïnteresseerden een heerlijke vakantie toe.

Alex Hoedemaker

Uitzending 'Wedden dat'

Op zaterdag 7 mei hebben 60 KLM'ers meegewerkt met een wervingsactie voor het Lilianefonds. De uitzending leverde 12.000 donateurs en meer dan 250.000 euro voor het fonds op. Allemaal voor kinderen in ontwikkelingslanden, om medische en sociale revalidatie mogelijk te maken.

Na ontvangst in toren drie van het Confectiecentrum in Amsterdam, normaal in gebruik als callcentre voor KLM- en Transavia-reserveringen, werd een korte uitleg gegeven over het gebruik van telefoon en computer.

Daarna werden wij nog heel vriendelijk toegesproken door tv-presentatrice Sandra Reemer, ambassadeur van het Lilianefonds, en vervolgens een sprong in het diepe! Tim ten Velde bracht op de valreep nog de Wings of Support-shirts, zodat wij goed herkenbaar op tv zouden zijn.

Om 21.00 uur precies werden wij losgelaten op de talrijke telefoontjes die achter elkaar binnenkwamen. Gelukkig was een aantal supervisors constant in de buurt, voor als het echt mis dreigde te gaan. Er waren zeer efficiënte collega's, die wel zestien telefoontjes per kwartier afhandelden. Voor sommigen was het niet alleen registreren van gegevens, maar ook het aanhoren van leuke, grappige, en ook heel schrijnende verhalen. We lieten het gewoon gebeuren en waren nog net geen maatschappelijk werkers!

Hoe dan ook, te oordelen naar alle lovende woorden, werd ons luisterend oor zeer gewaardeerd. Na afloop konden wij dan ook terugkijken op een speciale avond en ervaring, die wij niet graag hadden willen missen!

Else van Wier

Young Christian International School

Ondanks alle pogingen die Sandra heeft ondernomen zijn de WoS-koffers met de cadeautjes voor de kinderen van Y.C.I.S. niet aangekomen.

Gewapend met enkele zakken snoep gaan we vervolgens toch op pad. De school weet dat we komen, dus zullen we ze niet teleurstellen. Gelukkig zijn ze niet op de hoogte van de cadeautjesactie.

Opnieuw ben ik onder de indruk van het enthousiasme waarmee we verwelkomd worden. De hele school in rep en roer en in elke klas worden we binnengehaald alsof we Sinterklaas zijn. Er worden liedjes gezongen en toespraken gehouden.

Enige tijd geleden is de school opgeknapt. Hij ziet er prachtig groen-wit uit, net als de uniformen van de kinderen.

De school maakt een goed onderhouden indruk. Zelfs bij de toiletten. De onderwijzers zijn blij dat de school opgeknapt is en vertellen dat dit een positieve uitwerking heeft in de wijk.

Ondanks dat nog niet alle kinderen naar school komen, is toch 85% van de ouders in deze wijk gemotiveerd om hun kinderen te sturen.

Voordat de school opgeknapt was lag dit percentage veel lager. Dit betekent echter niet dat alle kinderen naar school gaan. Voor een aanzienlijk aantal ouders is het nog steeds moeilijk om het schoolgeld bij elkaar te krijgen. Echter, ze doen er wel alle moeite voor volgens de schoolleiding.

Tevens blijkt dat het nu eenvoudiger is om onderwijzers te krijgen.

Wat een opgeknapte school al niet kan doen...

Aria den Hartog

Kraamkliniek in Aburi

In oktober zijn we op bezoek geweest bij de kraamkliniek in Aburi. Deze kraamkliniek is gesticht en wordt geleid door Mr. Kwansa sinds 1982. Veel mensen in Aburi en omgeving zijn afhankelijk van de kliniek omdat het de enige is in de wijde omgeving. Wel is er een ziekenhuis in de buurt waar mensen met complicaties naar toe worden gebracht. Twintig tot vijfentwintig vrouwen per maand bevallen hier van hun kind.

Toen Carmen Frederiks en ik in oktober een bezoek brachten aan de kraamkliniek was deze in een zeer slechte toestand. Het gebouw was zeer verouderd, plafonds en muren zaten vol met gaten en scheuren. Daarnaast waren de douches onhygiënisch, verouderd en in slechte staat van functioneren. De kliniek was geen goede plek meer voor moeder en kind.

Doordat veel klachten werden veroorzaakt door de termieten moest er met het opknappen wel rekening gehouden worden met materialen die niet door termieten beschadigd kunnen worden.

Nu een paar maanden later is Petra Snel er met een paar collega's een kijkje voor ons gaan nemen om het eindresultaat te zien. We werden opgewacht door de heer Knol en door Mr. Kwansa, die erg gastvrij was en ons meenam naar zijn huis voor een drankje. Daarna zijn we de klinieken gaan bezoeken.

Het is fantastisch te zien hoe de kliniek is opgeknapt. Het is een nette, schone, hygiënische en solide plek geworden waar moeder en kind opgevangen kunnen worden. De douches en vloeren zijn betegeld. De muren en plafonds zijn vervangen door nieuwe muren en plafonds, die wel bestand zijn tegen de termieten. De binnenruimtes worden van elkaar gescheiden door gordijnen. Op het moment is er nog geen water omdat er gewerkt wordt aan de riolen en ook met de elektriciteit zijn er nog problemen. De twee zusters die iedere dag 24 uur beschikbaar zijn in de kraamkliniek zijn erg tevreden met het resultaat. Ze waren erg blij met de rompertjes en 'pampers' die we van onze sponsors hebben ontvangen. Wel is er nog grote behoefte aan beddengoed en wat medische materialen. Ze vertelden ons dat ze voldoende bedden hadden; alleen lakens zouden ze goed kunnen gebruiken. Ook zouden ze graag een handmatig vacuümapparaat en een telescoop willen hebben; dit kan waarschijnlijk tijdens een toekomstig Wings of Support-project worden aangeschaft.

Dank zij uw hulp is de kraamkliniek in Aburi weer een kliniek geworden waar moeder en kind in een hygiënische en nette omgeving opgenomen en verzorgd kunnen worden.

Marjan Vast

Ljamido Childrens Home

Nigeria, een land waar veel armoede heerst. Helaas ook een land dat erg onveilig is en waar het moeilijk is projecten op te zetten om de kinderen van dit land te helpen. Vandaar ook dat Wings of Support niet veel projecten heeft lopen in Nigeria. Wij zijn dan ook erg blij dat we een weeshuis als Ljamido kunnen steunen. Het is een weeshuis dat we al eens eerder hebben geholpen, we zijn daarom nogmaals gevraagd om steun te bieden. Ditmaal om de veiligheid van het weeshuis te verbeteren. Dit doen we door het dak te laten repareren en de elektrische bedrading te laten vervangen, iets wat erg hard nodig is. Ook helpen we ze door een nieuwe watertank aan te schaffen, zodat ze het grondwater kunnen opvangen.

Helaas zijn landen als Nigeria indirect slachtoffer van de Tsunami. Sinds deze vreselijke ramp hebben mensen zich erg ingespannen om geld te verzamelen om de slachtoffers te kunnen helpen. Een erg goed initiatief. Het is ook zo dat er elders in de wereld dagelijks vele mensen sterven en onder erbarmelijke toestanden moeten leven door allerlei vreselijke oorzaken, zoals honger, ziektes en HIV/aids. We moeten vooral onze ogen daar niet voor sluiten.

Helaas is dat bij dit weeshuis wel gebeurd door een aantal organisaties. Hun grootste sponsor heeft zich teruggetrokken, omdat deze van mening was dat het geld harder nodig was in de getroffen gebieden van de Tsunami. Ik begrijp dat zo'n organisatie onder grote druk staat van hun sponsors. Zij willen ook graag zien dat hun gedoneerde geld daar terecht komt. Waar ik me dan alleen boos om kan maken is dat het ten koste moet gaan van een weeshuis als Ljamido. Daarom ben ik dan ook zeer blij dat we dit weeshuis steunen, zodat ze de broekriem weer een gaatje wijder kunnen zetten.

Paul Rommerts

Papaya school

Payatas is de grootste vuilnisbelt van Manilla. Deze enorme berg afval is de werkplek van 30.000 mensen. De mensen zijn afhankelijk van datgene wat het vuil hen te bieden heeft. Iedere dag wordt er afval verzameld om dit door te kunnen verkopen aan handelaren. Alles wordt verzameld, van glas tot plastic. Kinderen werken al vanaf jonge leeftijd mee op de vuilnisbelt. Hierdoor gaan zij vaak niet meer naar school, en ontbreekt uitzicht op een andere en betere toekomst. Daarnaast is het staatsonderwijs in de Filippijnen niet van een al te hoog niveau. Klassen van negentig leerlingen of meer zijn geen uitzondering.

De Papaya school probeert hier iets aan te veranderen. De Papaya school is twee schooljaren geleden opgezet door een Nederlandse stichting, Kalinga. Deze school verzorgt basisonderwijs voor getalenteerde, maar zeer arme kinderen. Op dit moment zijn er twee klassen volledig bezet met dertig leerlingen. Per begin juni, het begin van het nieuwe schooljaar, komt daar een derde groep bij. Over drie jaar zal de school volledig draaien, met zes klassen.

Er staat sinds ruim een jaar een schoolgebouw met zes klaslokalen, een natuurkundelokaal en een nu nog leeg computerlokaal. Boven op het twee verdiepingen tellende gebouw is een speelveld aangelegd. Onlangs is bekend geworden dat de Rotary een dak voor dit veld gaat sponsoren, zodat er niet meer in de brandende zon gespeeld hoeft te worden. Het gebouw wordt ook voor de lokale gemeenschap gebruikt. Bijvoorbeeld voor het geven van voorlichtingsbijeenkomsten, of voor de opvang van bewoners na een overtrekkende orkaan.

De ouders worden actief betrokken bij het onderwijsproject. Ten eerste wordt voordat de kinderen toegelaten worden tot de opleiding een gesprek gehouden met de ouders, om te kijken of deze wel echt achter het onderwijs van hun kinderen staan. Daarnaast dienen zij tweemaal per maand te helpen op de school, bijvoorbeeld toezicht houden op het speelveld, tuinieren of schoonmaken.

Om de kinderen nog beter onderwijs te kunnen bieden, en ze goed wegwijs te kunnen maken op de computer, geeft de school nu al computerles. Dit gebeurt op de computer van de administratie. Door het project van Wings of Support, kan dit naar een hoger niveau getild worden. Een gift van € 6.900,- zorgt ervoor dat er een computerlokaal met vijftien computers ingericht kan worden. Hierdoor is het mogelijk om een halve klas in één keer computerles te geven.

De inrichting van het lokaal is inmiddels in gang gezet. Hierdoor kunnen de kinderen hopelijk hun nieuwe schooljaar beginnen met computerles! Voor meer informatie over de Papaya School, bekijk de website van Kalinga, www.kalinga.nl.

Tom van Elst

Virlanie

Manilla, een nieuwe bestemming voor de KLM. Tevens een nieuwe bestemming voor Wings of Support. Manilla is een ontwikkelingsland dat erg veel hulp nodig heeft. Vele kinderen leven in armoede en hebben weinig hoop op een goede toekomst, daarom komt Wings of Support als geroepen. Meteen nadat bekend werd dat de KLM direct naar Manilla zou gaan vliegen, stroomden de projectaanvragen binnen. Dit resulteerde erin dat we op het moment bezig zijn met drie nieuwe projecten. Het eerste dat klaar is, heet Virlanie.

Virlanie is een organisatie die de minder bedeelde kinderen in Manilla helpt. Niet alleen helpen ze 300 kinderen die in de verschillende opvangtehuizen zitten, ook helpen ze daarbuiten zo'n 500 kinderen die op straat leven of in de gevangenis zitten. De organisatie wordt gerund door Dominique Lemay. Dominique is een Fransman die in 1988 op verzoek van de Franse overheid afreisde om een project op te zetten voor de straatkinderen van Manilla. Hij is daarna korte tijd terug geweest in Frankrijk, maar uiteindelijk toch weer teruggekeerd en nooit meer weggegaan. Sindsdien heeft hij er zijn levenswerk van gemaakt om de kinderen in Manilla op te vangen en hun rechten te beschermen. Iets wat erg hard nodig is. Hij runt verschillende opvangtehuizen, bijvoorbeeld een tehuis waar zwangere meisjes, die soms niet ouder zijn dan dertien jaar, opgevangen worden. Hij geeft ze onderdak, eten, een opleiding en een plaats waar ze zich veilig voelen en rustig kunnen bevallen. Hij probeert vervolgens de meisjes na de bevalling te herenigen met hun familie, als dat niet lukt blijven deze meisjes in de tehuizen tot ze voor zichzelf kunnen zorgen. Ook runt hij verschillende tehuizen waar kinderen tot ze volwassen zijn kunnen verblijven; ook deze kinderen krijgen dezelfde zorg. Naast deze tehuizen heeft hij ook een tehuis opgezet waar verstandelijk gehandicapte kinderen worden opgevangen. Deze kinderen krijgen naast de zorg ook intensieve begeleiding door mensen die speciaal getraind zijn om met verstandelijk gehandicapte kinderen te werken.

In Manilla hebben de kinderen weinig rechten. Een groot probleem is dat kinderen officieel vanaf hun negende in de gevangenis opgesloten kunnen worden. Dit gebeurt dan ook dikwijls. Kinderen kunnen om de kleinste dingen worden opgepakt, om dingen die ze vaak genoodzaakt zijn om te doen, zoals voedsel stelen. Natuurlijk is het niet goed dat kinderen dit doen, maar als je honger hebt ben je tot veel bereid. Helaas is het zo dat je dan in Manilla geen preek krijgt maar meteen in de gevangenis belandt. Om ervoor te zorgen dat deze kinderen niet nog verder in de knoei raken, heeft Dominique een advocaat in dienst die ervoor zorgt dat de kinderen of vrij komen of goed behandeld worden. Ook heeft hij een leraar in dienst om de kinderen in de gevangenis te onderwijzen. Het belangrijkste is natuurlijk dat deze kinderen zo snel mogelijk weer vrij komen, zeker als je weet dat ze daar onder erbarmelijke omstandigheden leven. Dominique bezoekt de gevangenis regelmatig om poolshoogte te nemen en erop toe te zien dat de internationale rechten van deze kinderen niet geschonden worden. Zo komt het ook wel eens voor dat er baby's in de gevangenis belanden, omdat hun ouders zijn opgepakt. Dit is natuurlijk geen leefomgeving voor baby's, zeker als je weet dat deze baby's tussen de echte criminelen verblijven. Zo is ook zijn eigen geadopteerde dochter slachtoffer geweest van het systeem. Toen zij drie maanden oud was, is zij met haar ouders in de gevangenis beland. Daar is het baby'tje verkracht door een medegevangene, heeft een geslachtsziekte opgelopen en is aan haar lot overgelaten. Toen Dominique dit hoorde heeft hij dit baby'tje, dat erg ziek en ondervoed was, meegenomen en verzorgd. Ik heb haar ontmoet en kan je vertellen dat het goed met haar gaat; ze is nu twee jaar oud. Op het moment hebben ze alleen problemen met haar omdat ze alsmat wil eten, een gevolg van de ondervoeding. Dit bewijst maar al te goed dat een organisatie als Virlanie en een man als Dominique Lemay hard nodig zijn om de leefsituatie voor kinderen over de hele wereld beter te maken.

Wij als Wings of Support zijn dan ook erg trots om deze stichting te mogen helpen in hun gevecht om de kinderen in Manilla een betere toekomst te bieden. Dominique is erg blij met onze hulp; het maakt het mogelijk om nog meer kinderen te kunnen helpen.

Paul Rommerts

Upco 2005 - demonstration centre

Wanneer je bij de Atonic Junction in Accra vraagt naar Upco, zijn er heel wat kinderen die je er zonder problemen heen brengen. Urban Poor Child Organisation, zoals de volledige naam luidt, is zowel bij kinderen als volwassenen bekend.

Dit keer is mijn bezoek gericht op het nieuwe 'demonstration centre' dat door Wings of Support is gesponsord. Het is een multifunctioneel gebouw geworden. Opgebouwd uit hout op een betonnen vloer. Gemakkelijk mee te nemen als de verhuurder van de grond moeilijk mocht gaan doen, legt Gideon – oprichter van Upco – mij uit. Bovendien is het goedkoper en snel gemaakt, vervolgt hij. Trots laat hij mij het gebouwtje en de overdekte plaats zien.

Beide zijn voorzien van tl-verlichting zodat de kinderen uit de wijk er 's avonds hun huiswerk kunnen maken. De meeste huizen hebben geen elektra en om zes uur is het donker. Dan komt er van het huiswerk niet veel meer terecht.

Bij het eerste bezoek is het demonstration centre bijna klaar, er wordt nog gewerkt aan de planken aan de muur. Het afdak op de plaats is wel klaar en daar vinden nu de literacy-lessen plaats. Aan kinderen die niet naar school gaan wordt hier lezen en schrijven geleerd. Opmerkelijk is, nu de ouders de voordelen beginnen te zien van het kunnen lezen en schrijven van hun kinderen, er regelmatig vraag komt om ook naar de lessen te mogen komen.

Gideon is blij met deze ontwikkeling. Hij vertelt mij dat hierdoor de mensen in de wijk steeds meer gemotiveerd worden om hun kinderen naar school te sturen. Zeker nu ze zelf ook leren lezen en schrijven.

Bij mijn tweede bezoek een week later is het demonstration centre af. Ik maak kennis met een van de trainers die de kinderen leert hoe zij sieraden en trommels kunnen maken. Hij heeft een opleiding gehad in industriële vormgeving en is erg enthousiast. Een andere trainer zal de meisjes leren stoffen verven en kleding maken. Ook is er de mogelijkheid om muziek te maken. Vooral tijdens de zomer, wanneer de scholen gesloten zijn en het veel regent, zal het demonstration centre volop gebruikt gaan worden. De kinderen kunnen zich dan verder ontwikkelen in plaats van op straat te gaan zwerven.

Een ander onderdeel van Upco is het geven van voorlichting in de wijk. Na zes uur vertrekt een team 'veldwerkers'. Huis-aan-huis worden de gezinnen bezocht en wordt de situatie in het gezin besproken. Gaan de kinderen naar school, wat wordt er gedaan aan seksuele voorlichting, hygiëne etc.

Wanneer er problemen zijn wordt er een vervolfbezoek gedaan of worden de ouders uitgenodigd op het kantoortje van Upco. Door de KLM-bemanning meegebrachte kleding of speelgoed wordt verdeeld onder de gezinnen die dit nodig hebben.

In de wijk waar Gideon het Upco-kantoortje heeft, zijn alle huizen bezocht. Op dit moment wordt het gebied langs de Lagune in kaart gebracht. Dit deel ligt aan een vuilnisbelt. Op zaterdag werken de mensen in deze wijk samen aan het opruimen en verbranden van het vuil.

Dit is bereikt door het constant bezoeken van de gezinnen en het bewust maken dat hygiëne erg belangrijk is om te voorkomen dat mensen ziek worden.

Op de terugweg brengt Gideon ons naar een andere sloppenwijk die dicht bij de zijne ligt. De chieft hier heeft met Gideon gesproken om het Upco-principe toe te gaan passen in zijn wijk. Hij is ook begonnen met literacy-classes voor kinderen. De 'veldwerkers' van Gideon leiden nu mensen op voor deze wijk. Zo is er een samenwerking ontstaan waar Gideon met recht trots op kan zijn.

Aria den Hartog

**Iedere WoWijs willen wij graag een vrijwilliger van Wings of Support voorstellen.
Dit keer is het Joost den Dulk.**

Wat doe je voor de KLM en sinds wanneer?
Sinds april 2003 ben ik coco op de -400.

Wanneer ben jij donateur geworden, en hoe heb jij van Wings of Support gehoord?

Al sinds de oprichting ben ik betrokken geweest bij WoS. Aangezien mijn vader (mede-)oprichter is van de stichting kon ik er thuis niet omheen,

en heb me al vroeg ingezet voor WoS. Zo heb ik tijdens mijn opleiding op de KLM Luchtvaartschool getracht de studenten kennis te laten maken met WoS. Op deze manier heb ik FL 1.000,- opgehaald door afgedankte KLM-jubileumtruien te verkopen. Vanaf mijn indiensttreding bij KLM ben ik officieel donateur geworden.

Wanneer ben jij actief geworden als medewerker binnen Wings of Support?

Nadat ik bij KLM was aangenomen als coco heb ik me vooral gericht op het werk als vlieger en natuurlijk het heerlijke leven op de route. In mijn vakantie ben ik mee geweest op Bushcamp. Dit heeft een grote indruk op me achtergelaten, en doen besluiten om meer te willen doen voor kinderen in ontwikkelingslanden. Aangezien het 'veldwerk' me erg aantrekt, heb ik me vorig jaar opgegeven voor de opleiding tot projectcoördinator.

Wat is jouw functie binnen Wings of Support?

Behalve projectcoördinator hou ik me sinds kort ook bezig met het opleiden van nieuwe projectcoördinatoren. Dit is op dit moment erg interessant aangezien er veel coördinatoren van Martinair opgeleid moeten worden. Het is leuk om te zien dat zij erg enthousiast zijn, en in het concept van onze stichting geloven.

Met welk project ben je nu bezig?

Ik heb zojuist een project in Peking afgesloten, en heb nu een heel leuk project in Kenia. Hier is een nieuwe school opgericht, maar zij hebben dus helemaal niets. Omdat kinderen niet op de grond horen te zitten bouwen we 45 schoolbankjes voor slechts € 500,-!

Ook ben ik in Bangkok actief met een kunstproject voor slechthorende kinderen en kinderen uit de sloppenwijken.

Wat is jouw leukste project tot nu toe geweest?

Heel afgezaagd, maar elk project vind ik leuk. Het project in Kenia is zo leuk omdat het voor ons zo weinig kost, maar voor de kinderen een

absolute noodzaak is. Het project in China is erg bijzonder geweest omdat de leiding van het project geen woord Engels sprak (en ik geen Chinees!). Als je zo'n project dan toch succesvol afsluit is het een hele opluchting.

Wat zou je binnen Wings of Support nog willen doen?

HOOFDREDACTEUR! (grapje)

Alles. Aangezien ik nog wel een jaar of dertig hoop te vliegen, heb ik ook nog wel tijd om in WoS te steken. Maar voorlopig wil ik me bezighouden met veldwerk en de opleidingen.

Hoe reageren je collega's erop als je op een bestemming een project bezoekt?

LEUK! Ze zijn altijd geïnteresseerd en willen soms mee. Maar ook als ze niet meegaan zijn ze altijd erg nieuwsgierig naar de afloop.

Gaan er veel collega's mee?

Het worden er steeds meer, maar natuurlijk... nog niet genoeg!

Vaak wordt gezegd dat het een druppel op een gloeiende plaat is, ervaar jij dit ook zo?

Dat vind ik een onzinnige, egoïstische opmerking. Vorige maand heb ik in Paramaribo een tripje gemaakt op de Commewijnerivier. Daar kwamen we langs een weeshuis. De crew had het idee om elk vijf dollar te doneren aan het huis. Ze waren erg blij met de gedoneerde vijftig dollar, maar toen ik de leiding vertelde over WoS werden ze pas echt blij. Er moest daar genoeg gebeuren en ik weet zeker dat WoS daar een steen aan kan bijdragen. Zo zie je maar dat zo'n project erg blij is met vijftig dollar, maar collectief kan je veel meer bereiken!

Maak een ander donateur!

Ik geef me op als donateur van de stichting 'Wings of Support'.

Aankruisen wat van toepassing is a.u.b.

(...)-Ik machtig de stichting om maandelijks, tot wederopzegging, het onderstaande bedrag (minimaal 15 euro) van mijn rekening af te boeken.

Tevens ontvang ik dan van de stichting een gratis notariële akte waardoor deze bijdrage als schenking erkend wordt en volledig fiscaal aftrekbaar is.

De gift is echter pas aftrekbaar voor de belasting nadat de akte is gepasseerd. Hier kan enige tijd overheen gaan, waarvoor uw begrip.

(...)-Ik machtig de stichting om maandelijks, tot wederopzegging, het onderstaande bedrag (minimaal 5 euro) van mijn rekening af te boeken.

(...)-Ik machtig de stichting om eenmalig het onderstaande bedrag (minimaal 5 euro) van mijn rekening af te boeken.

Formulier ingevuld en ondertekend opsturen naar:

**J. Puts - Ledenadministratie Wings of Support
William Singerweg 2
1261 EJ Blaricum**

Naam

Adres

Postcode/Woonplaats

Afdelingscode en/of postvak (alleen KLM)

Personeelsnummer (alleen KLM)

Bank

Rekening

Telefoon

E-mail

Bedrag Euro

Handtekening